

Badanie efektywności algorytmu Bellmana-Forda w zależności od rozmiaru i gęstości grafu

Struktury Danych Projekt 2

Hanna Grzebieluch, 264209

Termin zajęć: Wtorek, $17^{05} - 18^{35}$

Kod grupy: K00-35f

Wydział Informatyki i Telekomunikacji Informatyczne Systemy Automatyki

13 czerwca 2023

Spis treści

1	$\mathbf{W}$ stęp	3
2	Zasada działania algorytmu, lista sąsiedztwa	3
3	Badanie efektywności na różnych rodzajach grafów 3.1 Różne wielkości grafów	. 5 . 6
4	Wnioski	7

1 Wstęp

Algorytm Bellmana-Forda służy do wyszukiwania najkrótszych ścieżek w grafie ważonym z wierzchołka źródłowego do wszystkich pozostałych wierzchołków.[1] W odróżnieniu od algorytmu Djikstry, dopuszcza ujemne wagi krawędzi. Algorytm może być także efektywnie używany do sprawdzenia występowania cykli ujemnych (ponieważ on sam ich nie dopuszcza).

2 Zasada działania algorytmu, lista sąsiedztwa

Algorytm dla każdego z wierzchołków przechowuje dwie wartości: koszt dotarcia do bieżącego wierzchołka **d** oraz wierzchołek poprzedni **p**. Dla wierzchołka startowego kosztem dotarcia jest 0, a poprzednim wierzchołkiem jest -1.

Algorytm analizowany jest na przykładzie implementacji listy sąsiedztwa. Początkowo inicjujemy wszystkiego komórki tablicy dotarcia na nieskończoność lub największą możliwą wartość - wyjątkiem jest komórka odwzorowująca wierzchołek startowy, gdyż w niej umieszczamy wartość 0. W komórkach tablicy dotyczących poprzedników umieszczamy natomiast wartość -1.

Całość powtarzamy $\mathbf{n-1}$ razy (gdzie przez n rozumiemy liczbę krawędzi), a następnie dokonujemy tzw. relaksacji krawędzi. Metoda relaksacji, która pomaga Nam wykryć ewentualne cykle ujemne, polega na sprawdzeniu, czy przy przejściu daną krawędzią grafu (u, v) o wadze k koszt dojścia jest większy od kosztu dojścia + k (k to waga), tj. dojście do wierzchołka v od wierzchołka u tą krawędzią jest tańsze od poprzednio znalezionych dojść. Jeśli natrafimy na taką krawędź, to ustawiamy koszt dojścia $\mathbf{d}[\mathbf{v}]$ na koszt dojścia $\mathbf{d}[\mathbf{u}]$ + k i w tablicy poprzedników dla $\mathbf{p}[\mathbf{v}]$ umieszczamy numer wierzchołka u. Po wykonaniu n-1 obiegów, tablica d będzie zawierać koszty dojść do każdego z poszczególnych wierzchołków. Tablica p natomiast będzie dla każdego wierzchołka przechowywać jego poprzednika na wyszukanej ścieżce.

Aby poprawnie sprawdzić występowanie cykli ujemnych, należy ponownie przejrzeć zbiór krawędzi. W przypadku natrafienia na krawędź u–v o wadze k, dla której dalej koszt dojścia d[v] jest większy od d [u] = w, to mamy do czynienia z cyklem ujemnym. [2]

3 Badanie efektywności na różnych rodzajach grafów

3.1 Różne wielkości grafów

W celu zbadania efektywności algorytmu, dokonano pomiarów wyszukiwania najkrótszej ścieżki na grafach o odpowiednio 5, 10, 15 i 20 wierzchołkach.

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 5 wierzchołkach

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 10 wierzchołkach

```
Wierzcho|ek startowy: 0
Wierzcholek | Waga | Sc
                         Sciezka
              | Waga
              9
              4
                           4 6 3
              0
                           4
6:
7:
8:
              14
                         1 4 6
              14
                            4 6 11
               10
                       0 1 4 6 11 9
10:
                18
                           1 4 6 13 10
                           1 4 6
                                  11
11:
                10
                         0
                           1 4 6 13 10 12
1 4 6 13
                13
13:
                15
                           1 4 6 11 14
czas dla 15 wierzcholkow grafu: 0.005
```

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 15 wierzchołkach

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 20 wierzchołkach

3.2 Zmiana wywołana poprzez zwiększenie liczby krawędzi

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 10 wierzchołkach

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 10 wierzchołkach, ale większej liczbie krawędzi

Rysunek 3: Porównanie zmian w czasie dzialania po dodaniu większej liczby krawędzi do grafu o 10 wierzchołkach

```
Wierzcho|ek startowy: 0
Wierzcholek
             | Waga | Sciezka
             0
             3
9
                    0
                    0
                        4 6 3
4:
             0
5:
                     0 1 4 6 3 5
             11
             7 |
                    0 1 4 6
             14
                       1 4 6 11 9 8 7
8:
             14
                         4 6
                              11
                     0 1 4 6 11 9
9:
             10
                      0 1 4 6 13 10
0 1 4 6 11
10:
              10
11:
                        1 4 6 13 10 12
12:
13:
              13
                      0
                           4 6
                               13
                          4 6 11 14
14:
                      0
czas dla 15 wierzcholkow grafu: 0.005
```

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 15 wierzchołkach

```
Wierzcho|ek startowy: 0
Wierzcholek
                Waga | Sciezka
              0
0:
                     0
              -9
                      0 1 13 10 8 7
                                     3
3 4
3:
              -26
                         1 13 14 9
                         1 13 14 9
              -31
                       0
                       0 1 13 14 9 3 4 5
0 1 13 14 9 3 4 5
              -40
                                     3 4 5 6
              -41
7:
              -13
                            13
                               10 8
                         1 13
1 13
              -13
                       0 1
8:
                               10 8
              -18
                       0
10:
               -15
                        0 1 13 10
                          1 13 14 9 3 4 5 6 11
1 13 10 12
               -38
                        0
               -12
                        0
               -20
                             13
14:
               -12
                        0
                            13 14
czas dla 15 wierzcholkow grafu: 0.008
```

Czas wykonania algorytmu dla grafu o 15 wierzchołkach, ale większej liczbie krawędzi

Rysunek 4: Porównanie zmian w czasie dzialania po dodaniu większej liczby krawędzi do grafu o 10 wierzchołkach

3.3 Zestawienie pomiarów

l. wierzchołków	czas [ms]
5	0.002
10	0.005
15	0.005
20	0.006

Tabela 1: Czasy działania algorytmów dla wybranych ilości wierzchołków

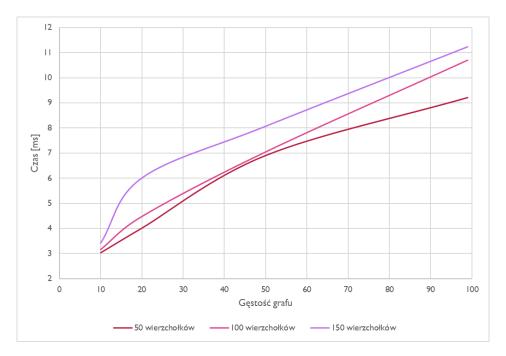
l. wierzchołków	l. krawędzi	czas [ms]
10	19	0.005
	35	0.003
15	30	0.005
	52	0.008

Tabela 2: Porównanie czasów działania algorytmów dla wybranych ilości wierzchołków i krawędzi

3.3.1 Generator grafów

Dla ulatwienia przeprowadzenia analizy wydajności algorytmu, w kodzie zawarty został generator losowych grafów, który pozwala na wygenerowanie grafu o porządanej liczbie wierzchołków i krawędzi (z pewnymi ograniczeniami - takimi jak minimalna i maksymalna liczba krawędzi).

Porównanie czasów działania algorytmu Bellmana-Forda dla różnych wielkości i gęstości grafu:

Rysunek 5: Czas działania algorytmu Bellmana-Forda dla różnych parametrów grafu

4 Wnioski

Jak widać na przedstawionych danych, czas działania algorytmu jest związany bezpośrednio z ilością wierzchołków i krawędzi w badanym grafie. Im graf ma więcej wierzchołków lub krawędzi, tym algorytm poświęca więcej czasu na jego przeszukanie. Algorytm Bellmana-Forda znajdowania najkrótszej ścieżki możnaby jednak usprawnić stosując m.in. kolejkę priorytetową.

Literatura

- [1] "Algorytm bellmana-forda." https://pl.wikipedia.org/wiki/Algorytm_Bellmana-Forda. data dostępu: 17.05.2023.
- [2] "Najkrótsza ścieżka w grafie ważonym, algorytm bellmana-forda." https://eduinf.waw.pl/inf/alg/001_search/0138a.php. data dostępu: 19.05.2023.